



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 1069/2023**  
**25.02.2026. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Козомора, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализација„ Зрењанин, чији је пуномоћник Ђорђе Матић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3979/22 од 06.10.2022. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ**, одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3979/22 од 06.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3979/22 од 06.10.2022. године.

## **Образложење**

Пресудом Вишег суда у Зрењанину П1 5/18 од 15.07.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац у периоду од 26.06.2018. године до 01.07.2020. године претрпео злостављање на раду активним поступањем одговорног запосленог туженог в.д. директора ББ законског заступника, које поступање је имало за циљ повреду угледа, личног и професионалног интегритета тужиоца, ничим оправданим премештањем тужиоца на друге послове, недавањем радних задатака које није оправдано потребама процеса рада, неоправданим одузимањем средстава рада, недавањем тужиоцу елементарних услова за рад у погледу радне столице, мобилног телефона, монитора од рачунара, давањем понижавајућих радних задатака који су испод нивоа знања и квалификације и изазивање страха за његово даље радно и професионално ангажовање и навођење да на сопствену иницијативу раскине радни однос са туженим, споразумом или отказом уговора о раду. Ставом другим изреке, забрањено је туженом вршења понашања које представља злостављање из става првог пресуде као и даљег вршења злостављања из претходног става изреке пресуде односно понављања таквог злостављања. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати нематеријалну штету од 220.000,00 динара од чега по основу повреда угледа, части и слободе и права личности 120.000,00 динара и по основу претрпљених

душевних болова због умањења опште животне активности 100.000,00 динара са законском затезном каматом у складу са Законом о висини стопе затезне камате почев од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац у периоду од 26.06.2018. године до 01.07.2020. године претрпео злостављање на раду активним поступањем одговорног запосленог туженог в.д. директора ББ, законског заступника, давањем тешких задатака или оних који су изнад нивоа знања и квалификација одређивања непримерених рокова за извршење радних задатака, честе промене радних задатака или неоправдана прекидања у раду која нису условљена процесом рада, неоправдано прекомерно надзирање рада тужиоца које није оправдано потребама процеса рада изазивање страха код тужиоца за то да његова супруга неће моћи да добије посао у Зрењанину и да се забрани туженом понашање које представља злостављање из става овог пресуде као и даље вршење злостављања из става овог пресуде односно понављање таквог злостављања. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено објављивање читаве пресуде донете поводом ове тужбе у складу са чланом 30. став 1. тачка 5. Закона о спречавању злостављања у регионалном листу „Зрењанин“ из Зрењанина. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка 362.035,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3979/22 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу ради објављивања пресуде донете поводом тужбе тужиоца, па је одређено објављивање пресуде донете поводом ове тужбе у складу са чланом 30. тачка 5. Закона о спречавању злостављања на раду у регионалном листу „Зрењанин“ из Зрењанина. Ставом другим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и преиначена првостепена пресуда у усвајајућем делу за накнаду нематеријалне штете тако што је одбијен захтев тужиоца за претрпљену душевне болове због умањења животне активности преко 50.000,00 динара са траженом каматом. Ставом трећим изреке, у преосталом делу жалба тужиоца и туженог је одбијена и наведена првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка потврђена. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у одбијајућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење злостављања на раду тужиоца, уз захтев за спречавање даљег злостављања и исплату накнаде нематеријалне штете, а правноснажном одлуком одлучено је делимичним усвајањем тужбеног захтева. Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је оценио да из навода ревизије туженог не произлази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, већ да се оспорава утврђено чињенично стање. У конкретном случају, одлука о траженој

заштити је условљена резултатом расправљања и чињеничним стањем утврђеним у том поступку и заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, ... 10/23), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. ЗПП.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 170.000,00 динара

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како побијана вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**